

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 6C/83/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414206308
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2017:6414206308.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu U. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y.. O. XXX/XX, XXX XX Ž. A. M., štátny občan SR, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a o zaplatenie 1.769,47 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu spoločnosti Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, sp.zn. 43/03/14 zo dňa 27.03.2014, vydaný rozhodcom JUDr. Radoslavom Semanom, PhD.

II. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č.XXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.11.2011 j e n e p l a t n á.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.769,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne
- zo sumy 1.609,75 Eur od 04.11.2015 do zaplatenia a
- zo sumy 159,72 Eur od 29.12.2015 do zaplatenia,
a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti súd žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania z a m i e t a.

V. Žalobca m á voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu dňa 22.05.2014 sa žalobca domáhal zrušenia rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu spoločnosti Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, sp.zn. 43/03/14 zo dňa 27.03.2014. Žalobu odôvodnil tým, že ako účastník rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorej znenie nemohol nijako ovplyvniť, ako aj z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a preto sú dané dôvody na podanie žaloby podľa § 40 ods. 1 písm. c) a j) zákona č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Ďalej uviedol, že rozhodcovský rozsudok považuje za nezákonný a nesúhlasí s ním z dôvodu, že rozhodcovský súd pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď neprihliadol na nedostatky uzavretej zmluvy, ktorá nespĺňala viacero podstatných náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca trval na tom, že uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2011 (ďalej len „zmluva“) nespĺňa

náležitosti § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto je zmluvu potrebné podľa § 11 považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný ďalej uviedol, že zmluva obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré rozhodcovský súd vôbec neprihliadal a vzhľadom na to, že rozhodcovský súd posúdil zmluvu ako perfektnú (splňajúcu náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch), rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa.

2. Podľa § 114 ods. 2 zákona č.99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (ďalej len „OSP“) súd dňa 26.06.2014 doručil žalovanému žalobu s prílohami a vyzval ho, aby sa k doručenej žalobe písomne vyjadril. Žalovaný sa k doručenej žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 12.02.2015, v ktorom žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že rozhodcovská zmluva bola so žalobcom individuálne dojednaná, pričom rozhodcovská zmluva nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Ďalej uviedol, že uzavretá zmluva obsahuje všetky náležitosti zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto rozhodcovský rozsudok bol vydaný v súlade s právnymi predpismi a nie je daný dôvod na jeho zrušenie.

3. Podaním doručeným súdu dňa 04.11.2015 žalobca rozšíril podanú žalobu o určenie neplatnosti uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2011 a o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.609,75 Eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 04.11.2015 do zaplataenia. Žalobca podaním zo dňa 4.11.2015 navrhol, aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy. Súd uznesením sp.zn. 6C/83/2014-53 zo dňa 04.12.2015, právoplatným dňa 26.04.2016 pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v jej rozšírení a uznesením sp.zn. 6C/83/2014-54, právoplatným 12.05.2016, nariadil predbežné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy č.XXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2011 a zamestnávateľovi žalobcu zakázal vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu.

4. Ďalším podaním doručeným súdu dňa 23.12.2015 žalobca rozšíril podanú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia o sumu 159,72 Eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 29.12.2015 do zaplataenia a žiadal vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.769,47 Eur s príslušenstvom, čo súd uznesením sp.zn. 6C/83/2014-63 zo dňa 14.01.2016, právoplatným dňa 31.3.2016, pripustil.

5. Dňa 01.júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nahradil dovtedy platný zákon č.99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (§§ 473, 474 CSP). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 12.07.2017 v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, nakoľko neboli splnené podmienky na odročenie pojednávania podľa ustanovenia § 183 CSP. Strany sporu mali doručenie predvolania na termín pojednávania riadne vykázané a bola zachovaná 5 dňová lehota na prípravu pojednávania. Právny zástupcu žalovaného ospravedlnil svoju neúčast ako aj neúčast žalovaného podaním doručenom súdu dňa 15.06.2017 a súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti ako aj v neprítomnosti žalovaného. Zároveň zotrval na svojich doterajších tvrdeniach a žiadal žalobu zamietnuť. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby, predloženými listinnými dôkazmi a podaniami založenými v súdnom spise a zistil tento skutkový a právny stav.

7. Z predložených a vykonaných dôkazov súd zistil, že žalobca vyplnil a podpísal dňa 19.11.2011 formulárové tlačivo „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ číslo XXXXXXXXXXXX v rozsahu bodov 1 až bode 5, pričom v bode 5 označenom ako "Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR" je uvedená poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) sumou 1.170, splatnosť úveru (počet splátok/ splatnosť - deň v mesiaci): 42/19, mesačná splátka (vrátane úrokov) 62,69, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 2.632,98, predpokladaná RPMN za úver: 70,02 %, ročná úroková sadzba úveru: 70,02 %, priemerná RPMN za úver: 45,66 %, poskytnutá čiastka revolvingu: 616,87, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu: 1.504,56, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21 %. Žalovaný vyplnil

a podpísal dňa 25.11.2011 na tej istej listine údaje v bode 6 označenom ako "Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR". V bode 6 predmetnej Žiadosti/Zmluvy - Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR, je uvedená poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) sumou 1.170, splatnosť úveru (počet splátok/ splatnosť - deň v mesiaci): 42/19, mesačná splátka (vrátane úrokov) 62,69, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 2.632,98, RPMN za úver: 65,58 %, ročná úroková sadzba úveru: 70,02 %, priemerná RPMN za úver: 45,66 %, poskytnutá čiastka revolvingu: 616,87, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu: 1.504,56, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 60,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 9,25 %. Údaje v bodoch 5 a 6 sa nezhodujú, a to konkrétne v údají týkajúcom sa RPMN za úver (v bode 5 je uvedené 70,02 % a bode 6 65,58 %) a v predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v bode 5 je uvedené 63,32 % a bode 6 60,50 %). Podľa bodu 13 Žiadosti/Zmluvy, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy).

8. Z predloženej Rozhodcovskej zmluvy súd zistil, že dňa 19.11.2011 žalobca vyplnil a podpísal formulárové tlačivo „Rozhodcovská zmluva č.XXXXXXXXXXX“, ktorá bola žalovaným podpísaná dňa 25.11.2011.

9. Z predloženej Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov dlžníka) súd zistil, že dňa 19.11.2011 žalobca vyplnil a podpísal formulárové tlačivo „Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č.XXXXXXXXXXX“, ktoré bolo žalovaným podpísané dňa 25.11.2011.

10. Z vykonaného dokazovania súd ďalej zistil, že na základe uvedenej žiadosti/zmluvy boli žalobcovi vyplatené peňažné prostriedky vo výške 1.085,92 Eur, čo má súd preukázané z karty klienta na čl. 49 spisu, keď sumu 84,08 Eur predstavujúcu odplatu podľa bodu 8 Žiadosti/Zmluvy žalovaný započítal na schválenú výšku úveru 1.170,-Eur.

11. Z predložených žiadostí o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 09.01.2014 (na čl. 50) a 12.08.2015 (na čl. 48) súd zistil, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu spoločnosť Fagor Ederlan Slovensko, a.s. o vykonávanie zrážok zo mzdy, ktoré boli žalobcovi vykonávané na základe predloženej dohody o zrážkach zo mzdy na uspokojenie pohľadávky z úverovej zmluvy č.XXXXXXXXXXX, a to až do vydania predbežného opatrenia Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 6C/83/2014-54 zo dňa 04.12.2015, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy a zamestnávateľovi žalobcu uložil povinnosť nevykonávať zrážky zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného. Z potvrdení o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.09.2015 (na čl. 51) a 16.12.2015 (na čl. 61) súd zistil, že zamestnávateľ realizoval zrážky za obdobie od 03/2014 do 11/2015 v rozsahu 1.660,38 Eur.

12. Z pripojeného rozhodcovského spisu súd zistil, že žalovaný v súlade s uzavretou rozhodcovskou zmluvou podal dňa 05.03..2014 žalobu na rozhodcovský súd. Rozhodcovský súd vydal dňa 27.03.2014 Rozhodcovský rozsudok sp.zn. 43/03/14, na základe ktorého je žalobca povinný zaplatiť žalovanému do 3 dní sumu 1.437,97 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 1,15 % ročne z jednotlivých dlžných súm za obdobie uvedených v rozhodcovskom rozsudku, a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1.170,-Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalobca povinný platiť žalovanému iba úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.437,97 Eur do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 32,40 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 285,03 Eur. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 16.05.2014.

13. Z predložených výziev na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zo dňa 28.10.2015 (na čl. 40-41) a zo dňa 23.12.2015 (na čl. 59-60) súd zistil, že právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na vrátenie plnení prijatých bez právneho dôvodu a poukázal na nesúlad údajov ohľadne RPMN a absenciu údajov o konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vzhľadom na čo bol žalobca povinný vrátiť len sumu vo výške poskytnutého úveru, t.j. sumu 1.085,92 Eur. Predmetnými výzvami bol žalovaný vyzvaný na vrátenie sumy 1.609,75 Eur v termíne do 03.11.2015 a sumy 159, 72 Eur v termíne do 28.12.2015. Výzvy boli doručené na elektronickú adresu žalovaného dňa 30.10.2015 a 23.12.2015.

14. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 37 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 43c ods. 2 veta prvá OZ, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde k navrhovateľovi.

Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 46 ods. 1,2 OZ písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 551 ods. 1 OZ, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. , na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), alebo ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 335/2014 Z.z.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

Podľa § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z., na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z., rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Podľa § 45 ods. 1, písm. e), i), l) zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak:

e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa (napr. § 53 OZ, zákon č. 266/2005 Z.z., zákon č.250/2007 Z.z., zákon č.129/2010 Z.z., zákon č. 102/2014 Z.z., zákon č. 151/2014 Z.z.) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. , ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon č.244/2002 Z.z.“), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyhlásia.

Podľa § 4 ods. 1 až 3 zákona č.244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),

b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,

c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,

e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,

f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,

g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania,

h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, alebo

i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,

j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

15. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 25.11.2011 (podpis žalobcu je zo dňa 19.11.2011) je vzťahom spotrebiteľským, kde žalobca vystupuje ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ.

17. Z pripojeného rozhodcovského spisu má súd preukázané, že rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 16.05.2014, vzhľadom na čo žalobca žalobou s poukazom na § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. napadol rozhodcovský rozsudok včas. Vecnú legitimitáciu strán sporu má súd preukázanú s poukazom na § 40 ods. 1 zákona č.244/2002 Z.z., keďže žalobca aj žalovaný boli účastníkmi rozhodcovského konania, ktoré bolo ukončené vydaním napadnutého rozhodcovského rozsudku.

18. Podľa § 9 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Z vykonaného dokazovania súd považuje za preukázané, že žalobca dňa 19.11.2011 vyplnil časť formulára žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere - body 1 až 5. Časť formulára (bod 6) označený ako „Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR“ bol vyplnený žalovaným dodatočne dňa 25.11.2011, čo je zrejmé už z textu v zátvorke, kde je uvedené „nevypĺňajte“ a rovnako je táto skutočnosť zrejmá z rozdielného typu písma použitého v bode 6. Žalovaný tak vyplnil túto časť sám bez aktívnej spoluúčasti žalobcu, ktorý sa s textom tejto časti formulára oboznámil až po jeho doručení. Vzhľadom ku skutočnosti, že všetky podstatné náležitosti zmluvy sú obsiahnuté práve v bode 6 (niektoré rozdielne ako v bode 5) súd považuje za nevyhnutné, aby sa pri ich dohodovaní žalobca aktívne zúčastnil, keďže zmluva je dvojstranný právny úkon. V tomto konkrétnom prípade to tak podľa názoru súdu nebolo. O obsahu zmluvy so všetkými podstatnými náležitosťami sa žalobca oboznámil až doručením žiadosti/zmluvy s vyplneným bodom 6. Skutočnou zmluvou o úvere je až zmluva s vyplnenou časťou 6, tú však žalobca nepodpísal.

19. Podľa § 43 až 44 OZ zmluva je uzavretá, ak návrh, ktorý bol predložený druhej strane, bol bez výhrad prijatý. Ak prijatie obsahuje nejaké výhrady, zmeny a doplnky, teda obsahuje niečo, čo v návrhu nebolo uvedené, nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy. Ide o odmietnutie návrhu a zmenený návrh sa považuje za nový návrh od druhej zmluvnej strany. Je nepochybné, že v prípade zmeny údajov v znení návrhu zmluvy zo strany žalovaného sa jedná o nový návrh na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 2 OZ), ktorý mal žalobca následne akceptovať. Formulár žiadosti/zmluvy so zmeneným údajom schváleného úveru v bode 6 (hodnota RPMN) mal byť opätovne (po tejto zmene) podpísaný žalobcom na znak súhlasu s vykonanými zmenami zo strany žalovaného. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, má súd za to, že medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere z dôvodu, že nebola zhoda medzi návrhom zmluvy a jej akceptom vo všetkých údajoch požadovaného a schváleného úveru. Súd teda považoval konanie veriteľa - žalovaného nie za prijatie návrhu predloženého žalobcom, ale za nový návrh. Dojednanie v bode 2 zmluvných dojednaníach zmluvy o revolvingovom úvere, že dlžník súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať úver, výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru, ako dlžník uviedol v bode 5 žiadosti, aj keď je uvedené vo všeobecných zmluvných dojednaníach, nemôže v súlade so zákonom umožniť veriteľovi uzatvoriť platne zmluvu bez toho, aby dlžník takýto nový návrh prijal v súlade so zákonom. Išlo by o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatné dojednanie. Pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa podľa § 9 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. vyžaduje písomný návrh a písomné prijatie. Žalovaný netvrdil, ani nepreukázal, že by jeho (nový) návrh vyplnený v bode 6 žiadosti (ktorý vyplnil až následne po podpise návrhu žalobcom) bol totožný so „žiadosťou“ žalobcu, resp. že by takýto nový návrh žalobca v súlade s § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 OZ prijal. Teda, že by návrh bol totožný alebo obdobný s prijatým návrhom veriteľom a bolo by to urobené písomnou formou. Pokiaľ prijatie návrhu obsahovalo iný obsah, ako predložený návrh (žiadosť o poskytnutie úveru), išlo o nový návrh a žalobca (dlžník) mal možnosť takýto návrh buď prijať alebo neprijať. Keďže nedošlo k uzatvoreniu zmluvy v písomnej forme tak, ako

to pre jej platnosť vyžaduje zákon v súlade s § 40 ods. 1 OZ ide o neplatný právny úkon. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

20. Súd má za to, že vopred pretlačený formulár žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere predložený žalovaným je zavádzajúci a pre spotrebiteľa celkom iste nezrozumiteľný, pretože okrem zákonom vyžadovaných údajov RPMN a priemernej RPMN v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obsahuje viacero údajov ako „predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu“ a okrem „ročnej úrokovej sadzby úveru“ aj „ročnú úrokovú sadzbu revolvingu“. Tieto údaje pôsobia zavádzajúco, mätúco, pričom spotrebiteľ vlastne ani nevie aká je úroková sadzba poskytovaného úveru. Podľa názoru súdu uvedenie viacerých údajov o ročnej úrokovej sadzbe úveru (dvomi údajmi - ročná úroková sadzba úveru a ročná úroková sadzba revolvingu) je neprípustné, a nie je konformné so zmyslom a účelom zákona. Ide o neurčité vyjadrenie podstatnej náležitosti zmluvy, pričom neurčitosť niektorej podstatnej náležitosti v spotrebiteľskom úvere má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva vôbec neobsahovala (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/229/2015). Ani uvedenie predpokladanej výšky RPMN nespĺňa podmienky zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže spotrebiteľ pri uzavretí zmluvy musí byť informovaný o všetkých podstatných informáciách, ktoré môžu ovplyvniť jeho rozhodnutie, či do vzťahu vstúpi alebo nie. Údaj označený ako predpokladaný, spôsobuje stav právnej neistoty spotrebiteľa, kedy si nevie vytvoriť názor, či je vzťah pre neho výhodný alebo nie, keďže je slabšou stranou zmluvného vzťahu. Veriteľ ako dodávateľ podniká v predmete činnosti a má výhodnejšie postavenie oproti spotrebiteľovi, pretože vie, ako sa správajú na trhu ostatní veritelia. Ak zákonodarca explicitne uviedol, že zmluva má obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, nie je možné považovať uvedenie jej predpokladanej výšky za splnenie podmienok. Ak by totiž zákonodarca mal v úmysle, aby stačil aj predpoklad o budúcom vývoji, v zákone by to uviedol, o to viac ak ide o vzťah, ktorého stranou je spotrebiteľ, ktorý v právnom poriadku požíva zvýšenú ochranu. Súd má za to, že keďže nedošlo k uzavretiu platnej písomnej zmluvy, plnenia, ktoré si strany navzájom poskytli, možno považovať za plnenie z neplatného právneho úkonu podľa § 451 ods. 2 OZ, teda sú povinní vydať to, čo si navzájom plnili titulom bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu. Len pre úplnosť súd dodáva, že v prípade, že by súd dospel k záveru, že by bola dodržaná písomná forma, zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti minimálne podľa § 9 ods. 2 písm. a), f), i), k), y) zákona o spotrebiteľských úveroch, preto by bol úver bez úrokov a bez poplatkov.

21. Navyše súd má preukázané, že žalobcom bol poskytnutý typický spotrebiteľský úver a zmluva je o úvere revolvingovom, čo môže na spotrebiteľa pôsobiť nejasne, zavádzajúco a mätúco. Podľa názoru súdu tak v zmluve nie je uvedený druh spotrebiteľského úveru, chýba tak aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. V uzatvorenej úverovej zmluve chýbajú podľa názoru súdu aj ďalšie podstatné náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., najmä neobsahuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) Z. z. č. 129/2010 Z. z.). V zmluve je uvedený len počet splátok 42, z čoho by síce bolo možné vypočítať konečnú splatnosť úveru, ale zákon vyžaduje uviesť konkrétny termín (dátum) konečnej splatnosti úveru. V zmluve je síce uvedený počet a výška splátok, ale absentuje údaj o výške istiny a úroku v jednotlivých splátkach. (§ 9 ods. 2 písm. l) z. č. 129/2010 Z. z.). Zmluva obsahuje tri druhy RPMN s rozdielnymi hodnotami. Konkrétne ide o RPMN úveru, kde v bode 5 zmluvy (uvedená ako predpokladaná) je uvedená hodnota 70,02%, v bode 6 65,58 % a priemerná RPMN je všade uvedená v hodnote 45,66 %, predpokladaná RPMN po revolvingu je v bode 5 v hodnote 63,32 % a v bode 6 60,50 %.Tieto údaje sú podľa názoru súdu nejasné a nezrozumiteľné pre bežného občana a sú tak v rozpore so zákonnou povinnosťou uviesť RPMN v predmetnej úverovej zmluve vo forme, ktorá musí byť uvedená nepochybným a zrozumiteľným spôsobom. Z uvedených dôvodov súd túto zmluvu považuje za zmluvu, kde RPMN uvedená nie je (§ 9 ods. 2 písm. k) z. č. 129/2010 Z. z.). Súd považuje dohodnutú úrokovú sadzbu vo výške 70,02% sa sadzbu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a preto za neplatnú. Podľa názoru súdu tak zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. i) zákona č.129/2010 Z.z.). Z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. a neobsahuje najmä náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. a), f), i), k) citovaného zákona, preto zo zreteľom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) a b) cit. zákona č. 129/2010 Z. z., súd považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

22. Ak rozhodcovský súd napriek vyššie uvedenému vychádzal pri posúdení dôvodnosti žalovaným uplatneného nároku na zaplatenie zo skutočnosti, že medzi stranami sporu došlo k platnému uzavretiu právne perfektnej zmluvy o revolvingovom úvere, žalobcom napadnutý rozhodcovský rozsudok

vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je daný dôvod na jeho zrušenie podľa § 40 ods. 1 písm. j) zákona č.244/2002 Z.z., resp. podľa § 45 ods. 1 písm. i) a l) zákona č. 335/2014Z.z.

23. Súd má za to, že naplnený bol aj dôvod podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č.244/2002 Z.z., resp. § 45 ods. 1 písm. e) zákona č.335/2014 Z.z., aj preto súd podanej žalobe vyhovel a rozhodcovský rozsudok zrušil. Pozornosti súdu neušla časová následnosť podpisu rozhodcovskej zmluvy zo strany jej účastníkov, ktorú najskôr dňa 19.11.2011 podpísal žalobca, a až následne dňa 25.11.2011 žalovaný. Na základe vykonaného dokazovania považuje súd uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu za neplatnú z dôvodu, že nebola individuálne dohodnutá. Individuálne dojednanie je také, kde spotrebiteľ má reálnu možnosť ho neprijíť, odmietnuť, hoci ho pripravil dodávateľ. Dôkazné bremeno v prípade preukázania individuálneho dojednanie je na strane žalovaného. Súd sa neuspokojil so skutočnosťou, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na samostatnej listine, a že v zmluve bolo uvedené, že uzavretie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere. Samotná skutočnosť, že dohoda zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorila súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy, ktorú žalobca podpísal v ten istý deň ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá a svedčí o vôle žalobcu pristúpiť na túto osobitnú zmluvnú podmienku. Povahu formulárovej zmluvy totiž majú nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Tomuto typu zmluvy nasvedčuje aj vyhotovenie rozhodcovskej zmluvy v danej veci, ktoré má povahu formulára obdobného tomu, ktorého prostredníctvom mali zmluvné strany uzavrieť aj samotnú zmluvu o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. V danom prípade z návrhu rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že spotrebiteľ mal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Rozhodcovská zmluva navyše nebola napriek jej formulácii skutočne alternatívnou. Žalovaný (dodávateľ) podaním žaloby na začatie konania na rozhodcovský súd uskutočnil výber predpokladaný v rozhodcovskej zmluve. Po tomto výbere už žalobca (spotrebiteľ) nemal faktickú možnosť podať návrh na začatie konania pred všeobecným súdom, musel sa podrobiť rozhodcovskému konaniu, čím došlo k porušeniu Ústavou SR garantovaného práva každého na spravodlivý súdny proces pred nezávislým a nestranným súdom. Spornosť vo vyváženosti vzájomného zmluvného vzťahu, pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, navyše vyvoláva i skutočnosť, že len žalovaný, ktorý návrh rozhodcovskej zmluvy formulárove pripravil, teda dodávateľ, určuje rozhodcovský súd, ktorý je oprávnený v rozhodcovskom konaní spory vyplývajúce z danej zmluvy rozhodnúť. Takouto formuláciou rozhodcovskej zmluvy bolo žalobcovi odňaté právo slobodnej voľby uplatnenia či bránenia svojho práva nielen medzi všeobecným súdom a rozhodcovským konaním, no aj právo slobodného výberu konkrétneho rozhodcovského súdu, ktorý by spor z danej spotrebiteľskej zmluvy podľa voľby spotrebiteľa rozhodol. Takéto zmluvné dojednanie reálne vytvára značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Pri ochrane spotrebiteľa preto v súvislosti s rozhodcovskou zmluvou je nevyhnutné, aby spotrebiteľ mal možnosť požiadať všeobecný súd o ochranu, okrem, ak si rozhodcovský súd osobitne nevyjednal (výslovne si ho želan). Obdobný právny názor zaujal Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 13Co/489/2015 zo dňa 09.08.2016, resp. v rozsudku sp.zn.16Co/920/2015 zo dňa 15.12.2016, resp. sp.zn. 16Co/13/2015 zo dňa 11.06.2015).

24. Zo súdnej praxe v obdobných sporoch považuje súd za pravdepodobné, že neuzatvorením rozhodcovskej zmluvy by žalobcovi úver poskytnutý nebol. Súd má preukázané, že žalobca podpísal rozhodcovskú zmluvu ako prvý a až následne rozhodcovskú zmluvu spolu s „úverovou zmluvou“ podpísal žalovaný. Žalovaný mal tak už preukázané, či žalobca rozhodcovskú zmluvu podpísal alebo nie. Nebolo teda preukázané, či by žalobca v prípade, nepodpísania rozhodcovskej zmluvy získali požadovaný úver. Vyhlásenie veriteľa v rozhodcovskej zmluve o tom, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy nie jej podmienkou spotrebiteľského úveru nepovažuje súd za preukázané. Predmetná rozhodcovská zmluva podľa názoru súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to tým, že v prípade podania žalobného návrhu dodávateľom núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom, ktorý vopred vybral dodávateľ a zbavuje ho možnosti riešiť spor pred všeobecným súdom. V rozhodcovskej zmluve je síce uvedené, že svoje právo môžu strany uplatniť aj pred všeobecným súdom, čo však už po podaní návrhu na rozhodcovský súd nie je možné. Z povahy veci je zrejmé, že žaloby o zaplatenie poskytnutých peňažných prostriedkov podávajú výlučne dodávatelia (poskytovatelia úverov), čím je spotrebiteľ

zbavený reálnej možnosti, aby bola jeho vec prejednaná na všeobecnom súde. Ďalším dôvodom neplatnosti rozhodcovskej zmluvy je aj fakt, ktorý už súd konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nevznikla, čiže neexistuje. Pokiaľ teda súd konštatuje, že nebola uzatvorená zmluva o úvere v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nemôže byť platná ani rozhodcovská zmluva, ktorá mala zabezpečiť nároky z tejto zmluvy. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd predloženú rozhodcovskú zmluvu považuje za absolútne neplatnú, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu. Nakoľko predpokladom uplatnenia nároku žalovaného voči žalobcovi v rozhodcovskom konaní bolo platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy, čo v prebiehajúcim konaní nebolo preukázané, nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, preto súd v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť od 01.01.2015, žalobou napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil (výrok I.). Vzhľadom na citovanú právnu úpravu (§ 73 ods. 1, 2, 3 zákona č.335/2014 Z.z. v spojení s § 45 ods. 1 písm. e) a § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., sa rozhodcovská zmluva spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia, ale konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku, neskončené do 31.12.201 sa nedokončujú podľa zákona č. 244/2002 Z.z., ale sa dokončujú podľa zákona č. 335/2014 Z.z. (rozsudok Krajského súdu Žilina, sp.zn. 8Co/84/2017 zo dňa 31.03.2017).

25. Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. , ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Vzhľadom na uvedené môže žalovaný po právoplatnosti tohto rozsudku podať na tunajší súd návrh, na pokračovanie v konaní vo veci, a to v rozsahu uvedenom v žalobe zo dňa 09.01.2014, ktorú podal dňa 05.03.2014 na rozhodcovský súd.

26. Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. V prejednávanej veci sa žalobca, po pripustení rozšírenia žaloby, domáhal voči žalovanému aj určenia neplatnosti uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 137 písm. c) CSP, teda žalobca podal aj určovaciu žalobu. Vzhľadom na určovací charakter podanej žaloby, súd skôr ako sa začal zaoberať vecou samou, riešil otázku, či je u žalobcu na požadovanom určení daný naliehavý právny záujem.

27. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) CSP, musí byť naliehavý. Z predložených potvrdení o zrážkach zo mzdy má súd preukázané, že žalovaný požiadaval zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy, ktoré boli žalobcovi vykonávané na základe predloženej dohody o zrážkach zo mzdy na uspokojenie pohľadávky z úverovej zmluvy č.XXXXXXXXXXX, a to až do vydania predbežného opatrenia Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 6C/83/2014-54 zo dňa 04.12.2015, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu a zakázal zamestnávateľovi žalobcu vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného na základe dohody o zrážkach zo mzdy č.XXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2011. Zo žalobcom namietaných skutočností voči platnosti uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj voči výške a dôvodnosti žalovaným uplatnených nárokov, má súd za preukázané, že u žalobcu je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Žalobca v pozícii spotrebiteľa ako slabšej strany v spore má právny záujem na tom, aby sa odstránil nezákonný stav vyvolaný žalovaným a jediným spôsobom ako žalovanému zabrániť vo vykonávaní zrážok je prejednanie podanej určovacej žaloby. Žalobca nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť vykonávanie zrážok zo mzdy realizovaných na základe žalovaným predloženej dohody o zrážkach zo mzdy. V takomto prípade sa jedná o mimosúdne zrážky, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka, pričom tento nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť ich vykonávanie, a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by dalo právny základ k ich vykonávaniu. Možno povedať, že v takomto prípade je v rukách veriteľa koncentrovaná neobmedzená moc nad majetkom dlžníka, ktorý po uzavretí dohody vykonávanie zrážok už nemôže nijakým spôsobom ovplyvniť. Určenie výšky vymáhanej pohľadávky a jej príslušenstva závisí výlučne na vôli veriteľa, ktorý pre mimosúdne vykonávanie zrážok nepotrebuje žiadne súdne rozhodnutie. Jedinou obranou dlžníka je podanie návrhu na predbežné opatrenie, ktorým by sa zakázalo ďalšie vykonávanie zrážok a následné podanie určovacej žaloby. Nakoľko súd dospel k záveru, že žalobca preukázal naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, súd žalobu preskúmal z hmotnoprávnej stránky a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba o určenie neplatnosti uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy bola podaná dôvodne.

28. Dohoda o zrážkach zo mzdy patrí medzi spôsoby zabezpečenia záväzku, preto jej platnosť a existencia je nerozlučne spätá s existenciou hlavného záväzku, ktorý zabezpečuje. Uvedená skutočnosť vyplýva z akcesorickej povahy všetkých foriem zabezpečenia, dohodu o zrážkach zo mzdy nevynímajúc. Z predloženej dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 25.11.2011 vyplýva, že táto mala zabezpečovať pohľadávku zo zmluvy o revolvingovom úvere. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že k uzavretiu dohody o revolvingovom úvere nedošlo, preto súd dospel k záveru, že uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy č.XXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2011 je neplatná (výrok II.).

29. Zároveň súd poukazuje na to, že podľa § 551 OZ je dohoda o zrážkach zo mzdy dvojstranný právny úkon, ktorý musí mať písomnú formu. Podľa § 37 OZ sa každý právny úkon musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Súd posúdil obsah uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy a dospel k záveru, že táto by v prípade, že by hlavný záväzok, ktorý mala zabezpečovať vznikol platne, bola neplatná z dôvodu jej neurčitosti. Z § 551 OZ vyplýva, že v prípade dohody o zrážkach zo mzdy sa z formálneho hľadiska vyžaduje písomná forma, ktorá bola zachovaná. Medzi podstatné obsahové náležitosti dohody o zrážkach zo mzdy patrí individualizácia subjektov zmluvného vzťahu, t.j. identifikácia veriteľa a dlžníka, súhlas dlžníka s vykonávaním zrážok, ktoré nesmú byť väčšie, ako by boli zrážky pri výkone rozhodnutia a identifikácia pohľadávky veriteľa. Medzi základné identifikačné znaky pohľadávky patrí jej individualizácia právnym dôvodom jej vzniku a jej výškou. Len takto identifikovaná pohľadávka spĺňa kritéria určitosti a zrozumiteľnosti, nakoľko len takto identifikovanú pohľadávku nie je možné zameniť s nejakou inou pohľadávkou, hoci aj medzi totožnými subjektmi. Dohoda o zrážkach zo mzdy musí obsahovať jednoznačnú a určitú identifikáciu zabezpečovanej pohľadávky, nakoľko na základe takejto dohody sa zrážky vykonávajú mimosúdne, len na základe takejto dohody po jej predložení platiteľovi mzdy, ktorému (hoci tento nie je účastníkom dohody) z nej musí byť jednoznačne zrejmé v akom celkovom rozsahu (na uspokojenie akej vysokej pohľadávky) má zrážky vykonávať. V prejednávanej veci má súd za to, že formulárová dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorú uzavrel žalovaný so žalobcom nespĺňa zákonnú požiadavku určitosti vo vzťahu k pohľadávke, ktorej uspokojenie malo byť uzavretou dohodou zabezpečené, aj preto by ju súd (v prípade, že by došlo k platnému uzavretiu úverovej zmluvy) vyhodnotil ako neplatnú a podanej žalobe by vyhovel a určil uzavretú dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú.

30. Zároveň súd poukazuje na dôvody neplatnosti uzavretej rozhodcovskej zmluvy uvedené v bodoch 23 a 24 tohto rozsudku, ktoré sa v dôsledku absencie skutočnej vôle na strane žalobcu vzťahujú aj predloženú Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 25.11.2011, ktorú žalobca podpísal spolu so žiadosťou o úver dňa 19.11.2011. Pozornosti súdu ani v tomto prípade neušla časová následnosť podpisu dohody o zrážkach zo mzdy zo strany jej účastníkov, ktorú najskôr dňa 19.11.2011 podpísal žalobca, a až následne dňa 25.11.2011 žalovaný. Súd sa neuspokojil so skutočnosťou, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená na samostatnej listine. Samotná skutočnosť, že dohoda o zrážkach netvorila súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá v samostatnej listinnej podobe, ktorú žalobca podpísal v ten istý deň ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá a svedčí o vôle žalobcu pristúpiť na túto osobitnú zmluvnú formu zabezpečenia pohľadávky. Povahu formulárovej zmluvy totiž majú nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Tomuto typu zmluvy nasvedčuje aj vyhotovenie dohody o zrážkach zo mzdy v danej veci, ktorá má povahu formulára obdobného tomu, ktorého prostredníctvom mali zmluvné strany uzavrieť aj samotnú zmluvu o revolvingovom úvere. Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. V danom prípade z návrhu dohody nevyplýva, že spotrebiteľ mal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej dohody ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Súd má preukázané, že žalobca podpísal dohodu o zrážkach ako prvý a až následne ju spolu s „úverovou zmluvou“ a „rozhodcovskou zmluvou“ podpísal žalovaný. Žalovaný mal tak už preukázané, či žalobca „úverovú“ a „rozhodcovskú“ zmluvu podpísal alebo nie. Predmetná dohoda podľa názoru súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to tým, že na jej základe môže žalovaný u zamestnávateľa žalobcu uplatniť pohľadávku, ktorej výška nezodpovedá skutočnému záväzku žalobcu.

31. Súd mal za to, že keďže nedošlo k uzavretiu platnej písomnej zmluvy, plnenia, ktoré si strany navzájom poskytli, možno považovať za plnenie z neplatného právneho úkonu podľa § 451 ods. 2 OZ, teda sú povinní vydať to, čo si navzájom plnili titulom bezdôvodného obohatenia. Z predloženej karty

klienta (čl. 49) má súd preukázané, že žalovaný žalobcovi vyplatil finančné prostriedky vo výške 1.085,92 Eur, pričom žalobca dobrovoľne poukázal žalovanému sumu 1.195,01 Eur. Z predložených potvrdení zamestnávateľa žalobcu o vykonaní zrážok zo mzdy na čl. 51 a 61 súd zistil, že žalobcovi bola do vydania predbežného opatrenia, ktorým súd zakázal vykonávať zrážky zo mzdy, zrazená celková suma 1.660,38 Eur. Žalovanému bola teda poukázaná celková suma 2.855,39 Eur, z ktorej sumu 1.195,01 Eur plnil žalobca dobrovoľne a sumu 1.660,38 Eur prostredníctvom zrealizovaných zrážok zo mzdy. Žalobca tak žalovanému plnil o 1.769,47 Eur viac (2.855,39 - 1.085,92), preto súd dospel k záveru, že žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná dôvodne a zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy. Pre úplnosť súd uvádza, že plnenie realizované zrážkami zo mzdy po vydaní rozhodcovského rozsudku nemožno považovať za plnenie na základe právoplatného rozsudku, nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené dôvody v bodoch 23 a 24 tohto rozsudku, rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, a preto ani nezaložil prekážku res iudicatae.

32. Okrem žalovanej sumy žalobca požadoval priznať aj úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne, a to zo sumy 1.609,75 Eur od 04.11.2015 do zaplatenia a zo sumy 159,72 Eur od 29.12.2015 do zaplatenia. Žalobca požadoval priznať úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni, keď žalovanému uplynula lehota na vrátenie plnení poskytnutá vo výzve zo dňa 28.10.2015 a výzve zo dňa 23.12.2015. Z predložených výziev súd zistil, že výzva zo dňa 28.10.2015, ktorou bol žalovaný vyzvaný na vrátenie sumy 1.609,75 Eur v lehote do 03.11.2015 bola žalovanému doručená elektronicky dňa 30.10.2015 a výzva zo dňa 23.12.2015, ktorou bol žalovaný vyzvaný na vrátenie sumy 159,72 Eur v lehote do 28.12.2015 bola žalovanému doručená elektronicky dňa 23.12.2015, vzhľadom na čo sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením sumy 1.609,75 Eur dňom 04.11.2015 a so zaplatením sumy 159,72 Eur dňom 29.12.2015. Toto omeškanie stále trvá, preto má žalobca nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, a to zo sumy 1.609,75 Eur od 04.11.2015 do zaplatenia a zo sumy 159,72 Eur od 29.12.2015 do zaplatenia. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávajúci predpis. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorý sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Z vykonaného dokazovania (z karty klienta na čl. 49) má súd preukázané, že k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného došlo prvýkrát až dňa 19.06.2010, t.j. po 31.01.2013. Pokiaľ žalobca uplatnil nárok na úroky z omeškania podľa § 3 ods. 1 v spojení s § 10c vo výške 8 percentuálnych bodov na základnú úrokovú sadzbu, dôvodiac skutočnosťou, že k vzniku záväzku došlo dňa 25.11.2011 s poukazom na dátum uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, je tento jeho nárok na úroky z omeškania v časti zákonnú výšku úrokov z omeškania nedôvodný, nakoľko k vzniku bezdôvodného obohatenia došlo až po splatení poskytnutej sumy 1.085,92 Eur, a to po 31.01.2013, odkedy podľa § 3 ods. 1 nariadenia je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobou uplatnený nárok na úroky z omeškania totiž nesúvisí so záväzkom z neplatne uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale so záväzkom na vydanie bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo na strane žalovaného až plnením poskytnutým zo strany žalobcu nad rozsah poskytnutých finančných prostriedkov čerpaných z úverovej zmluvy. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 04.11.2015, resp. 29.12.2015 bola 0,05 % ročne. Vzhľadom na uvedené súd priznal úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na plnenie až do zaplatenia, tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku (výrok III.) a v prevyšujúcej časti súd žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol (výrok IV.).

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, tak v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku, ako aj v konaní o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, pričom v konaní o zaplatenie sumy 1.769,47 Eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia bol neúspešný len v nepatrnej časti uplatneného príslušenstva, vzniklo mu tak právo na náhradu trov konania, ktoré mu súd priznal v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).